

SKAUTSKÝ

Oddílový oběžník č.

1986

X. ročník

Český a slovenský exilový skauting

Oddíl Dr. Velena Fanderlika

Zima se letos nechtěla dlouho nechat vyhnat. Máme ale březen a to je měsíc, kdy podle práva se ujímá vlády jaro. Naše schůzka bude sice už v neděli

16. března

a jaro začne „oficiálně“ až několik dní později, ale my si na schůzku přineseme již jarní náladu.

Tentokrát žádná změna, normálně v 10 hodin v klubovně, konec v 17⁰⁰.

Máme zase několik nováčků a tak si musíme zopakovat, co si bereme na schůzku.

Především je to skautský kroj /pokud ho již máte/. Dále je to KPZ, kapesní nůž, zápisník /nejlépe kroužkový blok - „Ringbuch“ - formátu DIN A5; z něho se dají dle potřeby vyjímat papíry a vkládat různé materiály, které dostáváte/. Samozřejmě něco na psaní - tužka, propisovačka. Když si vezmete nějakou pastelku, nemusí to být na škodu.

Protože teď na každé schůzce něco vaříme k obědu, je třeba si nosit ešus /nebo něco podobného/ a lžiči /většinou je to nějaká polévka/. K tomu kus chleba.

Kváka s Žanet se rozhodly, že tentokrát budou dělat špagety. Ty se jí lépe vidličkou. Přineste si každý 2 DM.

Důležité: Jestliže nebudete s námi špagety jíst, ohlaste to předem nejpozději večer ve středu 12. března. Musíme samozřejmě nakoupit potřebné množství materiálu. Kdo tak neučiní, bude muset poplatek zaplatit, i když se oběda nezúčastní!

K pití bude opět čaj - noste si svoje hrníčky, půjčování je nehygienické! S mytím nádobí jsou potíže, protože v klubovně není voda.

A ještě jedna důležitá věc: noste si zpěvníky!

Z různých důvodů jsme museli změnit termíny dvou schůzek. Dubnová bude o týden později, t.j. 27.4. /s možností přespat v klubovně již ze soboty/, červnová o týden dříve, 7.-8.6.-táboření s rodiči.

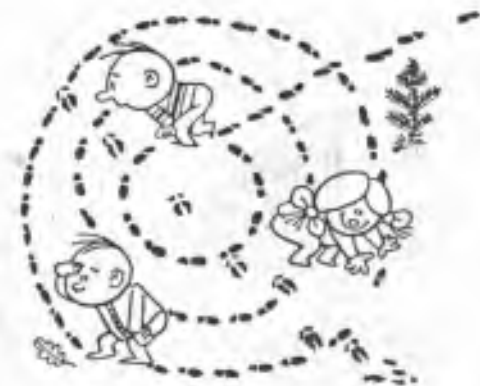
V únoru

jsme si ještě jednou zabruslili. Většinu ale přešla chuť dělat odborku bruslaře. Ony ty odborky přece jen nejsou zadarmo, něco se musí dokázat.

V klubovně, která byla mezitím úsilovným topením přivedena na teplotu nad bodem mrazu, jsme si nejprve trochu zazpívali a pověděli si o významných skautských dnech v únoru. Po slepičí polévce přišly slavnostní dorty - pravé skautské, s trojlístkem.

Skautky se odpoledne věnovaly hloubání o dějinách Československa, mladší cvičili nejprve s Kolim morseovku a pak se vycali po stopách zločince. Nebylo by to bývalo tak obtížné, neboť všude ještě ležel sníh, ale rafinovaný padouch měl boty, jaké nosí zřejmě půl Wiesbadenu.

Pak jsme si všichni dohromady zahráli „Montagsmaler“, trochu se vyřádili na sněhu při stavbě věží a koulové bitvě, zazpívali si v teple a byl konec.

SKAUTSKÁ TRIČKA

Je možno si opět objednat zelená trička s nápisem CZECH&SLOVAK EXIL SCOUTING. Kdo je nezná, bude si je moci prohlédnout na schůzce. Cena je zhruba 15 DM /různá dle velikosti/.

Loučiv

„A teď vám povím ještě poslední pohádku, takovou uspávací,“ řekla myška a začala vyprávět:

O TOM, JAK HLOUPÉ KOZY STAVĚLY SNĚHULÁKA

Byl jednou jeden dvůr a po to dvoře běhaly dvě hloupé kozy. Nikdo je neuvazoval, tak si dělaly, co chtěly. Co chvíli honily nějakého psa nebo slepici a jednou se také zastavily před oknem. Z okna právě koukala peřina, větrala se.

„Podívej se, vystrkuje na nás rohy!“ řekla ta první hloupá koza. „To si nedám líbit!“ řekla ta druhá hloupá koza a už nabrala peřinu na rohy. „Já si to také nedám líbit!“ řekla ta první a také ji nabrala na rohy.

„Škrrrr“, roztrhla se najednou peřina a hned se začalo z díry sypat peří. Kozy se lekly a poskočily. „Fuuuu,“ vyletěla do vzduchu oblaka peří, docela jako by sněžilo. Kozy poskočily ještě víc a prázdný sypek jim

spadl s rohů.

„Koukej, kozo, sněží!“ povídala ta první, když viděla oblaka peří nad sebou. „Jé, to je dobře, budeme dělat sněhuláka!“ zavolala druhá. Ty hloupé kozy opravdu myslely, že už je zima, a chtěly dělat sněhuláka. „Seber trochu sněhu a válej to ke mně!“ křičela ještě ta druhá. Tak ta první opřela rohy a nohy do peří na zemi a chtěla je válet. Ale peří se jí rozsypávalo.

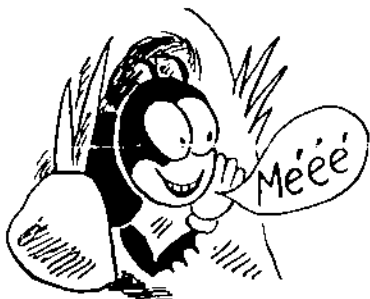
„Mně to nejde, dělej to sama!“ zamečela po chvíli překvapeně. „Mně to také nejde, méééé!“ mečela v odpověď ta druhá. „A mně to také na mé straně nejde, méééé!“ mečela první ještě víc. „A mně také nééé, méééé!“ mečela ta druhá ještě o trochu víc. „A mně vůbec nééé, méééé!“ mečela ta první také ještě o trochu víc. A pořád se pokoušely válet z peří kouli. „Ale když mně se to pořád rozsypává, méééé!“ mečela ta druhá. - A tak to vypravování staré myšky pokračovalo ještě dál, pořád samé mééé a nééé.

Malé myšky to dlouho nevydržely. Za chvíli spaly, jako by je do vody hodil. Ale nejen myšky. Spal také motýl s obrázky, spal Pytlík a všichni, kteří šli s ním, a spali také ostatní motýli, kteří zůstali venku, aby si nepolámali křídla, a kteří poslouchali pohádky jen před myší dírou.

A spali a spali spokojeně celou noc, a až do rána se jim zdálo o kozách. Ach, to bylo radosti, když se ráno probudili.

„A to jsme se pěkně vyspali, ty kujone jeden!“ plácali Pytlíka po zádech. „Takové obrázky nakreslí na obyčejná motýlí křídla, kdo by to byl do něho řekl?“

A když se rozletěli, volali všichni na sebe po obou hloupých kozách: „Méééé!“. A sotva někdo uslyšel odněkud Méééé!“, už odpovídal: „A mně to také nejde, méééé!“

Moc lidí to popletlo, hledali kozu, myslili, že se nějaká zaběhla, hledali ji po lese, po lukách, ba i po cvrčcích dírách, protože i odtamtud se ozývalo co chvíli „Méééé“ anebo „Néééé!“

A motýl s Pytlíkovým malováním se teď měl jako v ráji. Zvali ho do všech rodin, kde měli malé děti, které nechtěly spát, maminky vykládaly z jeho křídel pohádky a snášely

motýlovi kdejakou doobrotu, jakou jen našly.

Dnešního „Pytlíka“ využijeme zase trochu k trénování *i - y*. Najděte v textu 1 větu, která obsahuje 8 *i* a *y* /počítáno dohromady/. Takové věty jsou 2, jednu si vyberte a zdůvodněte všechna *i* a *y* v ní!

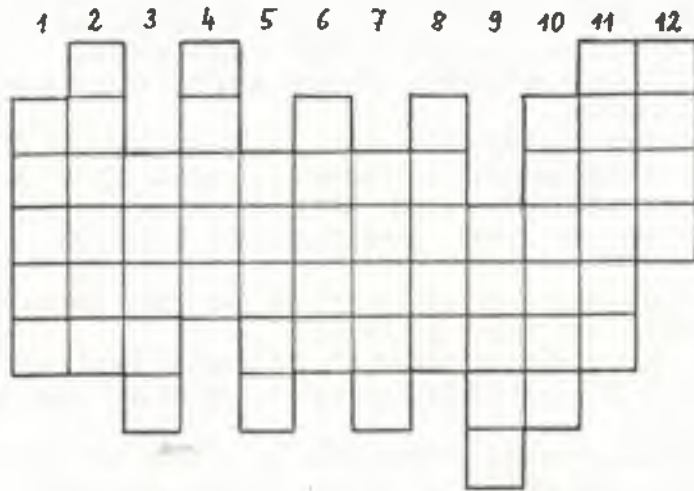
: : : : :

Když si skloňujete podstatná jména a trochu přemýšlíte, jistě si všimnete, že při tom někdy dochází k zajímavým změnám, které se nedají odvodit ze vzorů pro sklonování. Vezměte si třeba knihu. Hned ve třetím pádu se vám změní *h* na *z*: knize. Totéž i v pádě šestém. A když uděláte přídatné jméno knížní, stalo se nám z *h* najednou *ž*! Často dochází k takové změně při zdrobňování: knížka! Na tyto věci se dají jen obtížně vymyslet pravidla, je to jazykový cit, cvičení a poslouchání. Zkuste najít vždy alespoň dva příklady na následující změny:

h - z h - ž s - š k - č z - ž ch - š
c - č d - z r - ř k - c

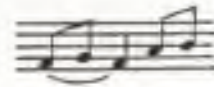
: : : : :

2. března 1824 se narodil vynikající český hudební skladatel Bedřich Smetana. Několik skautů z Mainzu a blízkého okolí se sešlo u této příležitosti a shlédli čs. televizní film „Smetana na Žofíně“, který obětavě natočil na video pan Šulc. Přijel do Mainzu i s celým svým vybavením! Film sám mám mnoho o Smetanovi nepověděl, byl ale zajímavou ukázkou Smetanovy hudby. Následující doplnovačka s tajenkou má s tímto skladatelem také něco společného - tajenkou je jeho jedna opera.

Tajenka je ve čtvrté řádce a získáte ji tak, že do každého sloupce napíšete vždy opačný význam /protiklad/ těchto slov:

1. ráno, 2. smutný, 3. jemný,
4. řídký, 5. sucho, 6. jih,
7. žádný, 8. vesnice,
9. chladno, 10. tma,
11. běloch, 12. léto

Sukulenty

Stapelie jsou velice zajímavé rostliny z čeledi Asclepiadaceae /česky klejichovité/. Je jich více než 100 druhů a pocházejí převážně z Jižní Afriky. Jméno dostaly po holandském lékaři /Johann Bodaeus van Stapel/ už před více než 200 lety. Mají zvláštní květy, proužkované nebo skvrnité, které u většiny druhů zapáchají po mršíně /odtud také německé pojmenování „Aasblumen“/. Tento zápach láká mouchy /jako třeba to dělá známá houba hadovka/, které se nechají dokonce tak splést, že do květů kladou vajíčka. Přitom květy opylují.

K těmto „smrdutým“ druhům patří i oba exempláře, které dostaly na besídce Míša /Stapelia ambigua/ a Kulíšák /Stapelia variegata/. Je také několik málo druhů, jejichž květy voní po meau. Ta Míšina Stapelie má květy velké /cca. 15 cm/, ta druhá sice menší, ale zato více. Toho zápachu se nebojte, ucítíte ho jen zblízka. Ty květy stojí opravdu zato.

Stapelia variegata

Stapelia ambigua

Stapelie se nejlépe daří v plochých miskách, použijte normální zem na pokojové rostliny /ne kaktusovou/. Opatrně se zalíváním, aby rostliny nezačaly hnít. Nenechte je ale také nikdy úplně vyschnout, zvadlé se špatně vzpamatovávají. Citlivé jsou také na prudké slunce, v přírodě rostou ve stínu křovisek. V létě alespoň jednou týdně hnojit. Přezimují dobře při teplotách kolem 10°C, zalévají se pak velmi málo /ale zase nenechat úplně vyschnout!/.